

Mál nr. 293/2014**M
og
vátryggingafélagið X v/ frítímaslysátryggingar.****Ágreiningur um bótaskyldu vegna meiðsla á hné sem hafði áður orðið fyrir meiðslum.****Gögn.**

157. Málskot, móttakið 19.9.2014, ásamt fylgigögnum.

158. Bréf X, dags 7.10.2014.

Málsatvik.

Hinn 20.4.2013 varð M fyrir meiðslum á vinstra hné. M hefur í gildi frítímaslysátryggingu hjá X. Í tilkynningu um slysið til X, dags, 29.7.2013, kveður M að hún hafi verið á hækjum vegna meiðsla í fæti. Hækjurnar hafi flækst fyrir henni og hún dottið í gólfið og orðið fyrir meiðslum á vinstra hné.

M leitaði samdægurs á bæklunarskurðeild Landspítalans. Í læknisvottorði frá deildinni, dags. 30.8.2013, kemur fram að M hafi flókna sögu. Hún hafi orðið fyrir meiðslum tveimur árum fyrir komu og eftir það hafi hún haft óþægindi frá hnénu. Tveimur mánuðum fyrir komuna hafi hún hins vegar haft vaxandi verkjaóþægindi frá hnénu. Röntgenmyndir hafi ekki sýnt brot en segulómun hafi sýnt bjúgmyndun í „lateral femur condyl“ og var talið að hún hún gæti verið með ótilfært brot eða stressáverka. Hafi hún verið sett í spelku. Við fallið 20.4.2013 hafi M fengið aukið álag á hnéð og versnað allverulega af verkjum. Röntgenmyndir hafi þá sýnt að hún hafi verið komin með tilfært brot í gegnum „lateral femur condylinn.“ Það hafi einnig sést með tölvusneiðmynd að M hafi verið með gegnumgangandi brot í gegnum „posterolateral hornið á lateral femur condylnum.“ Brotið hafi verið aðeins tilfært og ákveðið hafi verið að taka M á skurðstofu og „skyggna þetta og festa með tveimur cannuleruðum skrúfum.“ Í lok vottorðsins segir að það sé spurning hvort M hafi fengið svokallað stressbrot sem hafi tilfærst þegar hún hrasaði 20.4.2013. Henni verði fylgt áfram og ekki sé sýnt hver verði endanlegur árangur aðgerðarinnar sem hún gekkst undir og meðferðar, en brotið gangi í gegnum liðflöt í hnénu.

Vegna þeirra áverka sem M hafði áður hlotið á hnénu þegar hún varð fyrir meiðslunum 20.4.2013 hefur X hafnað bótaskyldu úr fyrrgreindri frítímaslysátryggingu. Telur X að ekki sé um slys að ræða í skilningi vátryggingarskilmála og af ákvæðum greina 3.1, 5.4 og 9.2 í skilmálunum leiði einnig að bótaskylda sé ekki fyrir hendi.

Álit.

Frítímaslysátrygging sú sem er til skoðunar í máli þessu er hluti af heimilistryggingu sem M hefur í gildi hjá X. Í 4. kafla skilmálanna eru ákvæði er lúta að frítímaslysátryggingunni. Í inngangi kaflans segir að félagið greiði bætur vegna slyss er sá sem vátryggður er, verður fyrir eins og segir í skilmálum þessum. Með orðinu „slys“ sé hér átt við skyndilegan utanaðkomandi atburð sem veldur meiðslum á líkama þess sem vátryggður er og gerist án vilja hans. Af gögnum málsins verður ekki annað ráðið en óumdeilt sé að M hafi fallið um hækju hinn 20.4.2013. Af fyrirliggjandi læknisvottorðum þykir ljóst að við fallið hafi M fengið aukið álag á hnéð og versnað allverulega af verkjum. Einnig hafi komið í ljós við rannsókn að hún hafi verið komin með tilfært brot í

gegnum „lateral femur condylinn.“ Af þessari lýsingu verður að telja nægilega í ljós leitt að M hafi í umrætt sinn orðið fyrir meiðslum af völdum skyndilegs utanaðkomandi atviks sem hafi gerst án vilja M. Hún hefur því orðið fyrir meiðslum í skilningi vátryggingarskilmálanna.

Í gr. 3.1 í vátryggingarskilmálunum er svohljóðandi ákvæði: „Valdi slys tímabundnum missi starfsorku, greiðir félagið dagpeninga í samræmi við þá fjárhæð sem í gildi var á slysdegi. Dagpeningarnir greiðast í hlutfalli við starfsorkumissinn frá lokum biðtíma og svo lengi sem vátryggður er óvinnufær að mati læknis, þó ekki lengur en í 48 vikur og ekki fyrir tímabil að loknum 3 árum frá slysdegi. Stafi starfsorkumissir slasaða að einhverju leyti af öðrum orsökum en slysinu, lækka dagpeningar í beinu hlutfalli við það hvern þátt þessar orsakir eiga í missi starfsorkunnar.“ Ljóst er að M átti við veikindi eða meiðsl að stríða fyrir slys. Engin matsgerð liggur fyrir í málinu varðandi starfsorkumissi af völdum slyssins. Af fyrirbyggjandi gögnum verður ekki ráðið að hve miklu leyti hún bjó við starfsorkumissi fyrir slysið. Af gögnum málsins verður því ekki ráðið að M eigi ekki rétt til dagpeninga að teknu tilliti til þeirra áverka sem hún hafði fyrir slysið eins og nánar greinir í skilmálunum.

Í gr. 5.4 í vátryggingarskilmálunum segir svo, orðrétt: „Missir eða bæklun á útlim eða líffæri sem var ónothæft fyrir slysið gefur ekki rétt til örorkubóta. Vegna missis eða bæklunar á útlim eða líffæri sem áður var bæklað, skal meta örorku með hliðsjón af bækluninni fyrir slysið. Ef missir útlima eða líffæra er ekki alger, bætist örorkan hlutfallslega.“ Af fyrirbyggjandi gögnum verður ekki ráðið að vinstri hnéliður M hafi verið ónothæfur fyrir slysið. Mat hefur ekki farið fram þar sem hliðsjón er höfð af þeirri bæklun sem M bjó við fyrir slysið. Ekki verður talið útilokað að M hafi orðið fyrir varanlegum meiðslum sem meta skuli til örorku með hliðsjón af bækluninni sem hún hafði fyrir slys. Við svo búið verður bótaskyldu ekki hafnað á grundvelli þessa ákvæðis skilmálanna.

Í gr. 9.2 er svofellt ákvæði: „Vátryggingin nær ekki til slyss, sem beint eða óbeint orsakast af sjóndepru, heyrnardeyfð, lömum, bæklun, geðveiki, flogaveiki, krampa, slagi, sykursýki eða öðrum alvarlegum sjúkdómum eða veiklun. Hafi slíkar ástæður verið þess meðvaldandi, að vátryggður missir starfsorku varanlega, er einungis greitt fyrir þann starfsorkumissi, sem ætla má, að hann hefði orðið fyrir, ef þessar ástæður hefðu ekki komið til.“ Ekki hefur verið sýnt fram á að slysið verði beint eða óbeint rakið til þeirra atvika sem tilgreind eru í fyrri málsl. gr. 9.2. Ekkert mat hefur heldur farið fram þar sem tekið er tillit til þeirra aðstæðna sem lýst er í síðari málsl. greinarinnar. Af þessum sökum getur X ekki borið fyrir sig að það sé laust undan bótaskyldu með vísan til þessarar greinar skilmálanna.

Að framangreindu virtu telst M eiga rétt á bótum úr frítímaslysátryggingunni vegna slyssins 20.4.2013 að teknu tilliti til þeirra aðstæðna sem lýst er í greinum 3.1, 5.4 og 9.2 í vátryggingarskilmálum vegna eldri áverka.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr frítímaslysátrygging hjá X vegna slyss 20.4.2013 að teknu tilliti til þeirra aðstæðna sem lýst er í greinum 3.1, 5.4 og 9.2 í vátryggingarskilmálum vegna eldri áverka.

Reykjavík, 28. október 2014.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.